

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 4

Îndreptăirea prin credință

În această săptămână vom vorbi despre îndreptăirea prin credință. Aceasta este tema centrală a epistolei către Romani, în realitate este tema centrală a tuturor epistolelor lui Pavel, chiar mai mult este tema centrală a Bibliei, Biblia ne învață că nu există mântuire fără Hristos iar această temă este caracteristică atât Vechiului cât și Noului Testament.

Nu există mântuire fără Hristos, nu există alt Nume prin care să fim mântuiți, singura opțiune este numai prin credință, adică având credință în ceea ce Isus a făcut pentru noi la Crucea Calvarului. Avem nevoie să ne încredem în făgăduința Sa care spune că El va face pentru noi ceea ce noi nu putem face pentru noi înșine.

Înainte de a continua cu acest punct va trebui să înțelegem ce înseamnă să fim îndreptățiți. Cuvântul îndreptărire vine de la cuvântul dreptate, iar din punct de vedere legal nu există justiție fără lege, cele două sunt legate una de alta. De exemplu dacă mergi la un judecător ca să îți faci dreptate, el va lua legea în mână și îți va răspunde conform legii. Fiind o persoană dreaptă, înseamnă că trăiește în armonie cu legea fiind ascultător și împlinitor al legii. Dar săptămâna trecută am învățat că nu există nici măcar un om care să fie împlinitor al Legii lui Dumnezeu. De la intrarea păcatului cu toții păcătuim fiind alungați de la slava lui Dumnezeu, spune Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există om drept, nici măcar unul, de la cap până la picioare sunt numai răni putrede, cu toții deraiem, suntem pierduți ca niște oi pierdute.

Înainte a acestei triste realități cu toții am fi condamnați, pentru că plata păcatului este moartea, cu toții suntem păcătoși pentru că, cu toții păcătuim, cu toții încălcăm legea, iar pe măsură ce încercăm să o împlinim nu reușim, pentru că răul vine dinăuntru nostru de când a intrat păcatul în noi. În aceste condiții putem spune că Legea nu ne poate mântui, din contra, ne condamnă, tocmai de aceea ineficiența Legii de a îndreptăți pe cineva este foarte clară în învățăturile lui Pavel și ai altor învățători biblici. Iată ce spune Pavel în Romani 3,19-20:

19. Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege,

Iar eu întreb cine sunt cei ce sunt sub Lege? Toate ființele umane, pentru că am păcătuit și oricât ne-am strădui nu putem împlini Legea. Voi continua să citesc textele:

19. Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege Pentru că orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu. 20. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

Și de ce nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii? Pentru că nimeni nu poate împlini legea indiferent de cât s-ar strădui. Așa că Pavel termină textul spunând:

Deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

Deci, Pavel nu spune că pentru că omul nu se poate mântui împlinind Legea atunci Legea nu ajută la nimic. Pavel spune că Legea ajută, dar ajută la ce? Ne ajută să identificăm păcatul, Legea te ajută să îți arate greșelile. Cum ai ști că a omora este păcat dacă Legea nu ți-ar spune? Deci Legea are rostul ei, locul ei în viața creștinului nu pentru a justifica, îndreptăți, salva, pentru că de la intrarea păcatului în lume nimeni nu poate împlini Legea cu adevărat.

Vom trece acum la partea a doua a studiului. Vom vorbi despre neprihănirea lui Dumnezeu. Să citim Romani 3,21:

21. Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și Prorocii –

Aici se vorbește de altă justiție a lui Dumnezeu, adică cea pe care omul nu o poate ajunge împlinind Legea pentru că, cu toții suntem contaminați de virusul păcatului. Dar acum, spune Pavel s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu... fără lege. Te rog să observi că Pavel nu spune că Legea un mai are nici un rost, ci spune că acum fără lege s-a arătat o altă neprihănire. Această nouă neprihănire, judecată, contrastează cu neprihănirea care vine prin ascultarea Legii cu care erau atât de familiarizați iudeii. Pavel numește această neprihănire nouă, care nu vine de la Lege ci vine prin credința în Hristos, neprihănirea lui Dumnezeu. Deci această neprihănire vine de sus, cea pe care o oferă Dumnezeu fiind singura pe care o acceptă ca și adevărată, pentru că neprihănirea pe care oamenii vor să o fabrice împlinind Legea nu este adevărată pentru că omul nu o poate ține în inimă, poate numai o formă exterioară. Așadar această neprihănire vine numai de la Dumnezeu care este curată și care a fost trăită de Isus ca și ființă umană pe pământ, este o neprihănire care este oferită ființelor umane, dar numai acelor care o primesc și o acceptă prin credință. Nu este primită pentru că ființele umane ar merita-o, ci pentru că le este necesară, iar Dumnezeu le-o oferă pentru a fi salvați, mântuiți, dacă nu ar fi pierduți.

Mă impresionează maniera în care serva Domnului explică acest aspect teologic profund. Sora White nu era o teologă, dar a fost inspirată de Dumnezeu. Iată ce spune în Mesaje selecte vol. 1 pag 430 (ediția spaniolă):

Neprihănirea este împlinirea Legii. Legea cere judecată iar înaintea legii păcătosul trebuie să fie nevinovat. Dar este incapabil să fie. Singura formă de a fi iertat este numai prin credință. Prin credință, omul poate prezenta lui Dumnezeu neprihănirea lui Isus, iar Dumnezeu pune neprihănirea Fiului Său în dreptul păcătosului. Neprihănirea lui Isus este acceptată în dreptul eșecului omului, iar Dumnezeu primește, iartă și îndreptățește sufletul pierdut și pocăit tratând-o ca și cum ar fi neprihănită și o iubește ca pe Fiul Său.

Ce manieră extraordinară de a rezuma îndreptățirea prin credință. Omul nu poate indiferent cât s-ar sforța să îplinească legea și să fie neprihănit. Atunci Isus Hristos vine să îi dea omului neprihănirea Sa, capacitatea Sa de a împlini Legea, i-o oferă în dar, iar omul trebuie numai să creadă și accepte acest dar divin. Iar aceasta Pavel o spune în versetul 22 din capitolul 3:

22. și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire.

Înainte de incapacitatea noastră de a asculta și împlini Legea vine Dumnezeu și face ceea ce noi nu putem.

Vom trece acum la partea a treia a studiului. Aici vom vorbi despre harul lui Hristos. Să citim Romani 3,24:

24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.

Pentru a înțelege ce înseamnă a fi socotit neprihănit vom avea nevoie să înțelegem ce este neprihănirea. Din punct de vedere biblic, și chiar din punct de vedere legal avem nevoie să înțelegem ce este neprihănirea, pentru că din punct de vedere legal neprihănirea este ascultare de Lege, dar din punct de vedere spiritual ce este neprihănirea? Ieremia 23,5-6:

5. Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărați, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară.

6. În vremea Lui, Iuda va fi mântuit, și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care i-L vor da: "Domnul, Neprihănirea noastră!"

Vrea să spună că Hristos este neprihănirea. Neprihănirea nu este numai un concept nu se poate defini numai cu cuvinte. Neprihănirea este o Persoană, nu există neprihănire fără Hristos, El însuși este neprihănirea, în El nu este păcat, El a trăit o viață dreaptă, El este neprihănirea care vine de la Dumnezeu. Să vedem ce spune și 2 Corinteni 5,21:

21. Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Acest fapt este extraordinar, când ne încredințăm lui Isus, El ia asupra Sa păcatele noastre, iar noi luăm asupra noastră neprihănirea Sa. De aceea Hristos a murit la cruce, pentru că plata păcatului este moartea, și toți am păcătuit iar Isus a luat locul nostru la cruce și de aceea a murit. Dar acum el ne oferă neprihănirea Sa, ascultarea Sa perfectă. Și cui oferă? Celor ce cred, se încred în El, care vin la Isus recunoscând carențele, nevoia lor, imperfecțiunea, mizeria, păcatul, care spun lui Isus că ei nu pot dar știu că El poate. Și toate acestea primite în mod gratuit. Nu plătești nimic, este gratis datorită răscumpărării făcute de Isus, Cineva a plătit prețul, Cineva te-a răscumpărat, a murit și a fost ținut pe cruce, iar acesta este Hristos. Pentru tine este gratis dar Isus a trebuit să plătească cu viața Sa, dar pentru tine nu există preț, este gratis, prin har, numai trebuie să crezi, să te încrezi în El. Ești considerat neprihănit prin credință, pentru că ai credință în El, nimic mai mult.

Acum vom trece la partea a patra a studiului iar aici vom vedea neprihănirea lui Hristos. Romani 3,25-27:

25. *Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui.*

Ce interesant spune în versetul 25, o jertfă de ispășire. Mielul în Vechiul Testament era sacrificat ca o jertfă de ispășire, dar acum Hristos vine și este sacrificat ca și jertfă de ispășire, deci El a murit. De ce mielul trebuia să moară în Vechiul Testament? Pentru că păcătosul aducea mielul de ispășire și își mărturisea toate păcatele iar acestea erau puse în simbol asupra mielului, iar acesta murea pentru păcatele sale. Când tu mergi la Isus Hristos, când ai credință în El, tu transferi asupra lui păcatele tale, iar el la Crucea de pe Golgota a plătit pentru aceste păcate El a fost jertfă de ispășire. De aceea textul biblic continuă cu următoarele cuvinte:

25. *Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;*

26. *Pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.*

27. *Unde este, dar, pricină de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței.*

Această ultimă întrebare este foarte interesantă, unde este pricina de laudă? De ce laudă se vorbește aici? Dacă tu ai putea să împlinești Legea prin propriile tale forțe, te-ai lăuda și ai spune că tu poți. Dar acum Pavel întreabă “*Unde este pricină de laudă?*” Tu nu poți, Hristos a făcut totul pentru tine, El a plătit pentru tine, tu trebuia să mori pentru păcatele tale dar Isus a murit pentru tine. Așa că, unde este pricina de laudă? Cu ce te poți lăuda? Meriți tu ceva? Tu nu meriți nimic! Cu ce te poți lăuda? Cu legea faptelor? Este total exclusă lauda! Tu ești iertat nu pentru faptele tale ci pentru că ai crezut în iertarea oferită de Isus, prin credință ai acceptat pe Isus Hristos ca și Mântuitor personal.

Am ajuns la sfârșitul studiului și vom vorbi despre expresia pe care Pavel o folosește spunând “*fără faptele Legii*”. Să citim Romani 3,28:

28. *Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.*

Concluzia apostolului este clară, foarte clară. Legea are rolul ei bine definit în viața creștinului iar acest rol nu este de a-l face neprihănit, pentru a-l salva, și de ce? Pentru că omul nu poate împlini Legea oricât de mult s-ar strădui, și astfel nu poate câștiga neprihănirea, nu are cu ce să se laude, Legea nu te salvează, dar totuși are rolul ei în viața creștinului. Problema creștinilor, mai exact a unora, este că ei cred că dacă sunt îndreptățiți prin credință, prin har, atunci nu mai este nevoie să mai împlinească Legea. Ei cred că împlinind Legea se pot salva prin propriile puteri. Alții încercând contrariul fac tot posibilul să împlinească Legea pentru ași asigura mântuirea, salvarea, susținând că este necesar să ne străduim un pic pentru a-L ajuta pe Isus prin comportamentul nostru bun. Dar Pavel este clar când spune:

28. *Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.*

Cel care spune aceste cuvinte este Pavel și el susține că omul este socotit neprihănit prin credință fără faptele Legii. Nu spune că nu există Lege, ci spune că Legea nu ajută cu nimic la neprihănire. Dar în același timp în versetul 31 spune:

31. Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum! Dimpotrivă noi întărim Legea

Ce vorbe înțelepte, la început Pavel spune că suntem socotiți neprihăniți fără faptele Legii iar apoi continuă spunând că aceasta nu înseamnă că desființăm Legea ci noi o întărim, o confirmăm, o împlinim...

Pavel te poate sfătui, Duhul îți poate vorbi, dar numai dacă ești umilit și accepți ca Duhul să te convingă de păcat Legea își face efectul în viața ta. Tu poți să gândești tot ce vrei și să faci ce vrei dar dacă nu îl lași pe Duhul Sfânt să lucreze în inima ta totul este numai aramă sunătoare și chimval zăngănitor. Autentica împlinire a Legii îi face efectul neprihănirii în viața ta numai prin ascultare și călăuzire a Duhului la orice pas.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere și tehnoredactare: Gabriel Radu
[www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com](http://www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com)